

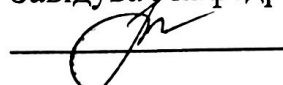
Мелітопольський державний педагогічний університет
імені Богдана Хмельницького

Філологічний факультет

Кафедра української мови

ЗАТВЕРДЖЕНО НА ЗАСІДАННІ КАФЕДРИ

Завідувач кафедри

 / З. О. Митяй

(протокол № 1 від 30.08.2021 р.)

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«ПРАКТИЧНА ГРАМАТИКА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ»

для здобувачів вищої освіти

Рівень вищої освіти: перший (бакалаврський)

Галузь знань: 01 Освіта

(шифр і назва галузі)

Спеціальність: 014.01 Середня освіта. Українська мова і література

(шифр і назва спеціальності)

Освітня програма: Середня освіта. Українська мова і література

Мелітополь, 2021

Розробники: В. М. Пачева, доцент кафедри української мови, кандидат
філологічних наук, доцент

ПОГОДЖЕНО:
Гарант освітньої програми

_____ (підпис)

О. В. Юрченко

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Ступінь вищої освіти, галузь знань, спеціальність, спеціалізація	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 6	Ступінь вищої освіти: Бакалавр	Вибіркова	
Блоків* – 2 у тому числі: курсова робота – «-» навчальна практика – «-»	Галузь знань: 01 Освіта	Рік підготовки:	
	Спеціальність: 014.01 Середня освіта (Українська мова і література)	3-й	3-й
		Семестр	
Загальна кількість годин –150		6-й	6-й
		Лекції	
		40год.	
	Освітня програма: Середня освіта	Практичні, семінарські	
		40 год.	
		Лабораторні	
		-	
		Навчальна практика**	
		-	
		Самостійна робота	
		70год.	
Тижневих годин – 4		Вид контролю: залік	

2. Мета навчальної дисципліни

Місце дисципліни у освітній програмі (вибіркова).

Метою дисципліни є: формування граматичної вправності мовлення студентів-філологів та набуття ними практичних умінь і навичок ефективного використання морфологічних ресурсів мови відповідно до норм літературної мови і ситуації спілкування.

3. Перелік компетентностей, які набуваються під час опанування дисципліною:

Інтегральна компетентність:

Здатність розв'язувати складні задачі і практичні проблеми у галузі філологічної освіти, що передбачає застосування певних теорій та методів мовознавчої та літературознавчої, а також педагогічної наук і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності:

K01. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

K03. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

K06. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

K26. Володіння глибинними знаннями зі стилістики, лексикології та інших розділів мовознавчої науки і визначати сучасний стан розвитку мовознавства та наукові досягнення в дослідженні окремих аспектів української мови; здатність визначати й розуміти інноваційні процеси в розвитку мови.

Спеціальні (фахові) компетентності:

K08. Здатність володіти методологічними і теоретичними основами філологічних наук, методик навчання української мови і літератури, базовими знаннями з української мови, теорії та історії української літератури, методик викладання української мови та літератури.

K09. Здатність використовувати науковий апарат для засвоєння теоретичних основ української мови та літератури, методик викладання української мови та літератури.

K10. Здатність знаходити, використовувати навчальну й наукову інформацію, у тому числі іншомовну, в галузі філології та методики викладання на паперових та електронних носіях.

3. Результати навчання:

ПР01.Знати сучасні філологічні й дидактичні засади навчання української мови і літератури.

ПР03.Знати основні функції й закони розвитку мови як суспільного явища, різномірневу (системну) організацію української мови та її норми, особливості використання мовних одиниць у певному контексті, мовний дискурс художньої літератури й сучасності.

ПР12.Уміти організовувати навчальний процес у закладах загальної середньої освіти (співпрацю в команді), реалізувати професійно-практичні засади навчання української мови і літератури, світової літератури, керувати пізнавальною діяльністю учнів.

ПР14.Володіти комунікативною мовленнєвою компетентністю з української мови (лінгвістичний, соціокультурний, прагматичний компоненти відповідно до загальноєвропейських рекомендацій із мовної освіти), здатний вдосконалювати та підвищувати власний компетентнісний рівень.

ПРК 1. Формувати комунікаційну стратегію з колегами, соціальними партнерами, учнями (вихованцями) та їхніми батьками із дотримання метичних норм спілкування.

ПРК 4. Ефективно спілкуватися в колективі, науково-навчальній, соціально-культурній та офіційно-діловій сферах; виступати перед аудиторією, брати участь у дискусіях, обстоювати власну думку (позицію), дотримуватися культури поведінки й мовленнєвого спілкування.

ПРА 1. Бути здатним на базі отриманих знань і вмінь якісно здійснювати професійну діяльність або здобувати подальшу освіту на другому освітньому рівні (магістр середньої освіти)

5. Програма навчальної дисципліни

Блок I. Морфологічні ресурси української мови. Система словозміни

Вступ.

Тема 1.Іменник.

Тема 2. Прикметник.

Тема 3.Числівник.

Тема 4. Займенник.

Тема 5. Дієслово.

Блок II. Повнозначні невідмінювані частини мови. Службові слова

Тема 6. Дієприкметник. Безособові дієслівні форми на -но, -то.
Дієприслівник.

Тема 7. Прислівник.

Тема 8. Слова категорії стану (станівники). Модальні слова
(модальники).

Тема 9. Службові слова.

Тема 10. Вигуки. Звуконаслідувальні слова.

6. Структура навчальної дисципліни

Назви блоків і тем	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	ла б	ін д	с.р		л	с	ла б	ін д	с.р
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Блок I. Морфологічні ресурси української мови. Система словозміни												
Вступ	6	2				4						
Іменник	26	10	6			10						
Прикметник	10	2	2			6						
Числівник	14	2	4			8						
Займенник	10	2	2			6						
Дієслово	14	4	4			6						
Блок II. Повнозначні невідміювані частини мови. Службові слова												
Дієприкметник. Дієприслівник. Безособовідієслі вніформи на - но, -то	12	4	4			4						
Прислівник	10	2	2			6						
Слова категорії стану (станівники). Модальні слова (модальники)	12	2	4			6						
Службові слова	24	8	8			8						
Вигуки. Звуконаслідувал ьні слова	12	2	4			6						
Разом за блоком 1:	80	22	18			40						
Разом за блоком 2:	70	18	22			30						
Усього годин:	150	40	40			70						

7. Теми лекцій

№ з/п	Назва теми та питання, що вивчаються	Кількість годин
1.	Вступ. 1. Практична граматики української мови як лінгвістична дисципліна. 2. Предмет практичної граматики, її значення та зв'язок з іншими дисциплінами філологічного циклу. 3. Граматики каукраїнської мови, її розділи. 4. Основні поняття граматики. Граматичне значення. Способи вираження граматичних значень. Граматична форма. Граматична категорія.	2
2.	Іменник. 1. Визначальні характеристики та особливості словозміни іменників. 2. Категорія роду. Категорія числа. Категорія відмінка. 3. Система відмінків та їхнє значення. 4. Поділ іменників на відміни і групи та особливості його словозміни. 5. Парадигма іменників I відміни. 6. Парадигма іменників іменників II відміни. Відмінювання іменників із кінцевим -р. 7. Парадигма іменників III відміни. 8. Парадигма іменників іменників IV відміни. 9. Відмінювання іменників, що мають форму лише множини. 10. Невідмінювані іменники. 11. Відмінювані та невідмінювані аббревіатури	10
3.	Прикметник. 1. Лексико-граматичні розряди прикметника. 2. Проміжні розряди. 3. Граматичні категорії прикметника. 4. Словозміна прикметника. 5. Невідмінювані та відмінювані прикметники. 6. Особливості відмінювання прикметників твердої та м'якої групи. 7. Особливості відмінювання прикметників на -лиций.	2
4.	Числівник. 1. Лексико-граматична специфіка та лексико-граматичні розряди числівників. 2. Словозміна. Відмінювання числівників. 3. Особливості вживання відмінкових форм.	2
5.	Займенник. 1. Особливості відмінювання займенників, співвідносних з іменниками. 2. Особливості відмінювання займенників, співвідносних з прикметниками.	2
6.	Дієслово. 1. Частиномовний статус дієслова. 2. Дієслівні утворення. 3. Зв'язка. 4. Компонент бути в українській мові. 5. Двіосновидієслова. Типи дієвідмінювання. 6. Категорії	4

	ієслова. Категорія виду. Категорія часу. Категорія способу. 7. Категорія особи. Безособовідієслова. 8. Зміна дієслів за способами, часами і особами.	
7.	Дієприкметник. Дієприслівник. Безособові дієслівні форми на -но, -то. 1. Специфіка дієприкметника. Дієслівні, прикметникові і власне дієприкметникові властивості дієприкметника. 2. Активні дієприкметники. 3. Пасивні дієприкметники. 4. Особливості вживання форм дієприкметників. 5. Безособові дієслівні форми на -но, -то. Особливості їхнього вживання.	4
8.	Прислівник. 1. Лексико-граматичні розряди прислівників. 2. Категорія ступенів порівняння прислівника. 3. Вищий ступінь порівняння прислівників. 4. Найвищий ступінь порівняння прислівників.	2
9.	Слова категорії стану (станівники). Модальні слова (модальники). 1. Поняття про категорію стану як частинумови. 2. Специфічні властивості слів категорії стану. 3. Поняття про модальність та про модальні слова. 4. Морфологічні ознаки і синтаксичні властивості модальника.	2
10.	Службові слова. 1. Частиномовний статус службових слів. 2. Морфологічні та синтаксичні властивості. 3. Прийменник. Класифікації прийменників. 4. Перехід самостійних частин мови у прийменники. 5. Особливості вживання прийменників, ужитих з різними непрямыми відмінками іменників та субстантивованих слів. 6. Синонімія. Прийменники-синоніми. 7. Антонімія. Прийменники-антоніми. Особливості вживання у мові. 8. Сполучник. Класифікації сполучників. 9. Групи сполучників за типом синтаксичного зв'язку. Суряднісполучники. Підряднісполучники. 10. Групи сполучників за способом уживання: одиничні, повторювані, парні.	8
11.	Вигуки. 1. Поняття про вигук як частину мови. 2. Граматичні властивості вигуків. 3. Класифікації вигуків. 4. Уживання вигуків у значенні іменників. 5. Уживання вигуків у значенні дієслів.	2
	Разом:	40

8. Теми практичних (семінарських, лабораторних) занять

№ з/п	Назва теми та питання, що вивчаються	Форми контролю	Кількість годин
2.	<p>Іменник. 1. Визначальні характеристики та особливості словозміни іменників. 2. Категорія роду. Категорія числа. Категорія відмінка. 3. Система відмінків та їхнє значення. 4. Поділ іменників на відміни і групи та особливості його словозміни. 5. Парадигма іменників I відміни. 6. Парадигма іменників II відміни. Відмінювання іменників із кінцевим -р. 7. Парадигма іменників III відміни. 8. Парадигма іменників IV відміни. 9. Відмінювання іменників, щонамають форму лише множини. 10. Невідмінювані іменники. 11. Відмінювані та невідмінювані аббревіатури.</p>	<p>поточний, усне опитування, практична перевірка (тренувальні вправи), спостереження, тестовий (усний)</p>	6
3.	<p>Прикметник. 1. Лексико-граматичні розряди прикметника. 2. Проміжні розряди. 3. Граматичні категорії прикметника. 4. Словозміна прикметника. 5. Невідмінювані та відмінювані прикметники. 6. Особливості відмінювання прикметників втврдої та м'якої групи. 7. Особливості відмінювання прикметників на -лиций.</p>	<p>поточний, спостереження, практична перевірка (тренувальні вправи)</p>	2
4.	<p>Числівник. 1. Лексико-граматична специфіка та лексико-граматичні розряди числівників. 2. Словозміна. Відмінювання числівників. 3. Особливості вживання відмінкових форм.</p>	<p>поточний, усне опитування, практична перевірка (тренувальні вправи), тестовий (усний)</p>	4
5.	<p>Займенник. 1. Особливості відмінювання займенників, співвідносних з іменниками.</p>	<p>поточний, практична</p>	2

	2. Особливості відмінювання займенників, співвідносних з прикметниками.	перевірка (тренувальні вправи)	
6.	Дієслово. 1. Частиномовний статус дієслова. 2. Дієслівні утворення. 3. Зв'язка. 4. Компонент бути в українській мові. 5. Дві основи дієслова. Типи дієвідмінювання. 6. Категорії дієслова. Категорія виду. Категорія часу. Категорія способу. 7. Категорія особи. Безособові дієслова. 8. Зміна дієслів за способами, часами і особами.	поточний, практична перевірка (тренувальні вправи), контроль за результатами самостійної роботи (усна відповідь), письмовий періодичний (періодична контрольна робота №1)	4
7.	Дієприкметник. Дієприслівник. Безособові дієслівні форми на -но, -то. 1. Специфіка дієприкметника. Дієслівні, прикметникові і власне дієприкметникові властивості дієприкметника. 2. Активні дієприкметники. 3. Пасивні дієприкметники. 4. Особливості вживання форм дієприкметників. 5. Безособові дієслівні форми на -но, -то. Особливості їхнього вживання.	поточний, усне опитування, спостереження, практична перевірка (тренувальні вправи)	4
8.	Прислівник. 1. Лексико-граматичні розряди прислівників. 2. Категорія ступенів порівняння прислівника. 3. Вищий ступінь порівняння прислівників. 4. Найвищий ступінь порівняння прислівників.	поточний, спостереження, практична перевірка (тренувальні вправи)	2
9.	Слова категорії стану (станівники). Модальні слова (модальники). 1. Поняття про категорію стану як частинумови. 2. Специфічні властивості слів категорії стану. 3. Поняття про модальність та про модальні слова. 4. Морфологічні ознаки і синтаксичні	поточний, усне опитування, практична перевірка (тренувальні вправи),	4

	властивості модальника.	контроль за результатами самостійної роботи (усна відповідь)	
10.	Службові слова. 1. Частиномовний статус службових слів. 2. Морфологічні та синтаксичні властивості. 3. Прийменник. Класифікації прийменників. 4. Перехід самостійних частин мови у прийменники. 5. Особливості вживання прийменників, ужитих з різними непрямими відмінками іменників та субстантивованих слів. 6. Синонімія. Прийменники-синоніми. 7. Антонімія. Прийменники-антоніми. Особливості вживання у мові. 8. Сполучник. Класифікації сполучників. 9. Групи сполучників за типом синтаксичного зв'язку. Сурядні сполучники. Підрядні сполучники. 10. Групи сполучників за способом уживання: одиничні, повторювані, парні.	поточний, усне опитування, практична перевірка (тренувальні вправи), контроль за результатами самостійної роботи (усна відповідь), тестовий (усний)	8
11.	Вигуки. 1. Поняття про вигук як частину мови. 2. Граматичні властивості вигуків. 3. Класифікації вигуків. 4. Уживання вигуків у значенні іменників. 5. Уживання вигуків у значенні дієслів.	поточний, практична перевірка (тренувальні вправи), контроль за результатами самостійної роботи (усна відповідь), письмовий періодичний (періодична контрольна робота №2)	4
	Разом:		40

9. Теми для самостійного опрацювання

№ з/п	Теми і перелік питань, що винесені на самостійне вивчення
1.	Вступ. Основні поняття граматики. Граматичне значення. Способи вираження граматичних значень. Граматична форма. Граматична категорія.
2.	Іменник. 1. Особливості словозміни топонімів. 2. Відмінювання топонімів з іменниковими закінченнями. 3. Відмінювання топонімів, що мають форму множини. 4. Відмінювання топонімів з прикметниковими закінченнями. 5. Відмінювання топонімів, що складаються з прикметника та іменника (іменника та прикметника, іменника та присвійного прикметника), з двох іменників. 6. Невідмінювані топоніми. 7. Особливості наголошення і правопису топонімів.
3.	Прикметник. 1. Міжрівнева категорія ступеня вияву ознаки прикметників. 2. Вищий ступінь порівняння (компаратив). 3. Найвищий ступінь порівняння (суперлатив). 4. Особливості використання форм вищого і найвищого ступенів порівняння прикметників. 5. Категорія посесивності. 6. Присвійні (посесивні) прикметники. Особливості вживання.
4.	Числівник. 1. Особливості наголошування числівників. 2. Сполучуваність кількісних числівників з іменниками.
5.	Займенник. 1. Лексико-граматичні розряди займенників. 2. Семантико-граматичні властивості. 3. Словозміна. 4. Наголошування займенників.
6.	Дієслово. 1. Категорія перехідності/неперехідності. 2. Семантико-синтаксична валентність як категорія дієслова. 3. Категорія стану. 4. Категорія числа і категорія роду. 5. Особливості вживання дієслівних словоформ.
7.	Дієприслівник. 1. Прислівникові, дієслівні та власні дієприслівникові властивості дієприслівника 2. Дієприслівники доконаного виду. 3. Дієприслівники недоконаного виду. 4. Особливості вживання дієприслівників.
8.	Прислівник. 1. Особливості творення форм вищого ступеня порівняння прислівників. 2. Особливості творення форм найвищого ступеня порівняння прислівників.
9.	Слова категорії стану (станівники). Модальні слова (модальники). 1. Особливості вживання слів категорії стану. 2. Особливості вживання модальних слів.
10.	Частка. 1. Частка. Класифікації часток. Зв'язок з іншими частинами мови. 2. Частка у препозиції і постпозиції в реченні. Особливості

	вживання. 3. Правопис. Партикуляція.
11.	Вигуки. 1. Поняття про вигук як частину мови. 2. Граматичні властивості вигуків. 3. Класифікації вигуків. 4. Уживання вигуків у значенні іменників. 5. Уживання вигуків у значенні дієслів. Звуконаслідувальні слова. 1. Поняття про звуконаслідувальні слова. 2. Вживання звуконаслідувальних слів.

10. Методи навчання

- лекція;
- фронтальне опитування;
- тренувальні вправи.

11. Методи і форми контролю

Методи, які будуть використані для оцінювання результатів навчання:

- письмовий (перша і друга контрольні точки);
- тестовий контроль (усний);
- підсумковий (семестровий) – залік.

Періодичний контроль складається з двох контрольних робіт (перша і друга контрольні точки). Контрольна робота включає тестові завдання та відповіді на два розгорнуті питання. Перша контрольна робота включає питання з тем Блоку 1. Морфологічні ресурси української мови. Система словозміни; друга контрольна робота – з тем Блоку 2. Повнозначні невідмінювані частини мови. Службові слова. Підсумковим контролем вивчення навчальної дисципліни є не диференційований залік. Залік виставляється за результатами роботи здобувача вищої освіти у семестрі, якщо він набрав з навчальної дисципліни не менше 60% від максимально можливих 100 балів.

12. Критерії оцінювання відповідно видів контролю

Загальна система оцінювання курсу

За семестр з курсу дисципліни проводяться дві періодичні контрольні роботи (ПКР), результати яких є складовою результатів періодичних контролів першого (ПК1) та другого (ПК2). Результати кожного періодичного контролю (ПК1; ПК2) є сумою поточного контролю (П) і періодичної контрольної роботи (ПКР): $ПК1 = П + ПКР$; $ПК2 = П + ПКР$.

Максимальна кількість балів за кожний періодичний контроль (ПК1; ПК2) складає 50 балів. Максимальна кількість балів за періодичну контрольну роботу (ПКР) становить 60% від максимальної кількості балів за

кожний періодичний контроль (ПК1; ПК2), тобто 30 балів. А 40% балів, тобто решта балів кожного періодичного контролю, є бали за поточний контроль, а саме 20 балів.

Результати поточного контролю обчислюються як середньозважена оцінок ($X_{\text{ср}}$) за діяльність здобувача вищої освіти на всіх заняттях, що входять в число певної контрольної точки.

Приклад: за десять занять здобувач вищої освіти отримав такі оцінки: 3,4,4,4,5,4,5,3,5,4. Відповідно середньозважена оцінка ($X_{\text{ср}}$) буде становити 4.1 бали.

Для трансферу середньозваженої оцінки ($X_{\text{ср}}$) в бали, що входять до 40% балів кожного періодичного контролю (ПК1; ПК2), треба скористатися формулою:

$$\Pi = \frac{(X_{\text{ср}}) * 20}{5}$$

Таким чином, якщо за поточний контроль (Π) видів діяльності здобувача вищої освіти на всіх заняттях $X_{\text{ср}} = 4.1$ бали, які були до періодичної контрольної роботи (ПКР), то їх перерахування на 20 балів здійснюється так:

$$\Pi = \frac{4.1 * 20}{5} = 4.1 * 4 = 16.4 = 16 \text{ (балів)}.$$

За періодичну контрольну роботу (ПКР) здобувачем вищої освіти отримано 30 балів. Тоді за кожний періодичний контроль (ПК1; ПК2) буде отримано $\text{ПК1 (ПК2)} = \Pi + \text{ПКР} = 16 + 30 = 46$ (балів).

Здобувач вищої освіти має право на підвищення результату тільки однієї періодичної контрольної роботи (ПКР) протягом тижня або двох (залежить від розкладу) після його складання.

Якщо складовою навчальної дисципліни є навчальна практика, підсумкова оцінка (ПО) рахується за формулою: $\text{ПО} = (\text{ПК1} + \text{ПК2}) + \text{НП} : 2$, де $(\text{ПК1} + \text{ПК2}) = 100$ балів; $\text{НП} = 100$ балів.

Підсумкова оцінка (ПО) за семестр складається з суми балів за періодичні контролю (ПК1; ПК2): $\text{ПО} = \text{ПК1} + \text{ПК2}$. Максимальна сума підсумкової оцінки дорівнює 100 балам.

Якщо підсумковим контролем є екзамен, на його складання надається 100 балів за виконання тестів (або задач чи завдань іншого виду).

Загальний рейтинг з навчальної дисципліни (ЗР) складається з суми балів (Е), отриманих на екзамені, і підсумкової оцінки (ПО) та ділиться навпіл:

$$\text{ЗР} = \frac{(\text{ПО} + \text{Е})}{2}$$

Критерії оцінювання поточного контролю на практичних заняттях (усне опитування, тестовий контроль, завдання і вправи):

«5» – здобувач у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну, обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі розрахункові/тестові завдання. Здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.

«4» – здобувач у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному викладає зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну, обов'язкову та додаткову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість розрахункових /тестових завдань. Здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, у яких можуть бути окремі несуттєві помилки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.

«3» – здобувач у цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, допускаються при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив половину розрахункових /тестових завдань. Має ускладнення під час виділення суттєвих ознак вивченого; під час виявлення причинно-наслідкових зв'язків і формулювання висновків.

«2» – здобувач не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових розрахунків, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності. Правильно вирішив окремі розрахункові/тестові завдання. Безсистемно відділяє випадкові ознаки вивченого; не вміє зробити найпростіші операції аналізу і синтезу; робити узагальнення, висновки.

Критерії оцінювання періодичного контролю

Контрольна робота містить тестові завдання та відповіді на два розгорнуті питання. Максимальна кількість балів – 30.

Десять тестових завдань по 1 балу – 10 балів.

Два розгорнуті питання по 10 балів.

Розгорнуті відповіді на 2 завдання оцінюються за 10-бальною шкалою.

10-9 балів: здобувач дає вичерпну відповідь на поставлене питання і виявляє глибокі ґрунтовні знання з певної теми. Спроможний мислити нестандартно, давати оригінальне тлумачення проблем, здатний самостійно

інтерпретувати, узагальнювати, робити висновки на основі конкретного матеріалу.

8-7 балів: здобувач правильно і майже в достатньому обсязі дав відповідь на поставлене питання, що підтверджує його глибокі знання з предмета, показав розуміння теми, але ще не зовсім правильно може використати знання на практиці. Має незначні помилки у викладі матеріалу.

6-5 балів: здобувач недостатньо орієнтується в матеріалі, не завжди може самостійно проаналізувати запропонований матеріал; не дає вичерпної відповіді на конкретні питання.

4-3 бали: здобувач допускає суттєві помилки у викладі матеріалу, порушує логіку відповіді, відтворює матеріал на елементарному рівні.

1-2 бали: здобувач не зміг викласти зміст питання, погано орієнтується в матеріалі, допускаючи при цьому суттєві неточності.

0 балів: відповідь відсутня.

13. Рекомендована література

Основна

1. Бабій І. М., Вільчинська Т. П. Сучасна українська літературна мова: навчальний посібник. 3-тє вид., перероб. і доп. Тернопіль: Навчальна книга-Богдан, 2016. 184 с.

2. Бойко В. М., Давиденко Л. Б. Граматика української мови: Морфеміка. Словотвір. Морфологія: навчальний посібник. Київ: Академвидав, 2014. 248 с.

3. Кобченко Наталя. Сучасна українська літературна мова. Морфологія: [навчально-методичний комплекс дисципліни; освітній рівень – бакалавр]. Київ: НаУКМА, 2018. 61 с.

4. Лаврінець О. Я., Симонова К. С., Ярошевич І. А. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір. Морфологія: підручник. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2019. 522 с.

5. Олійник Е. В. Сучасна українська літературна мова: Морфологія: навч. посібник. Бердянськ: БДПУ, 2017. 223 с.

Допоміжна

6. Костусяк Н. М. Сучасна українська літературна мова: морфологія: робоча програма та методичні рекомендації для студентів напряму підготовки 6.020303 «Українська мова і література». Луцьк: Вежа-Друк, 2014. 60 с.

7. Назаревич Л. Т., Гавдида Н. І. Українська мова для іноземців. Практикум (Рівні В1– В2). 2-е видання; змінене й доповнене. Тернопіль: ФОП Паляниця В. А., 2017. 212 с.

8. Пачева В.М. Проблеми правопису топонімів (на матеріалі системи номінацій Запорізького Надазов'я). Вісник університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Філологічні науки». №1 (17). 2019. С.280 - 288.

9. Терлак З. Пунктуаційний словник-довідник. Львів: Априорі, 2019. 396 с.
10. Український правопис. Київ: Наукова думка, 2019. 391 с.

14. Інформаційні ресурси

1. Нова Мова (<http://novamova.com.ua>)
2. Лінгур (<http://linguist.univ.kiev.ua>)
3. Електронна бібліотека Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського (<http://www.nbuv.gov.ua/eb>)
4. Лінгвістичний портал (<http://proling.com>)
5. Тезаурус української мови (<http://www.geocities.com/hommahchorny/hl.html>)
6. Українська мова (<http://www.ussr.to/ALL/tishkovets/movva>)
7. Глумачний словник української мови (http://vwww.unicorne.org/dictionnaire_Ukrainien)